

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/45/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3818010116
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Patrik Príbelský, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3818010116.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Patrika Príbelského PhD. a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Dušana Krč-Šeberu, v trestnej veci proti obžalovanému I. P., nar. XX.XX.XXXX v Z., trvale bytom G., S. S. XXX/XX, adresa na doručovanie písomností L., B. cesta č. 1, X. R., pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 29.01.2019, sp. zn. 2T/25/2018, na verejnom zasadnutí konanom dňa 17. júla 2019, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku sa odvolanie obžalovaného I. P. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 29.01.2019, sp. zn. 2T/25/2018 bol obžalovaný I. P. uznaný za vinného zo spáchania prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že

dňa 23.09.2017 v presne nezistenom čase od 06.15 h do 07.00 h v L. v herni Q. na B. ulici X/A úderom ruky zovretej v päšť rozbil dotykový LCD displej na hracom automate - VIDEOHRA, výrobné číslo H čím spôsobil poškodenú spoločnosť R. s.r.o., P. XX/A, X., IČO: 35XXXXX škodu vo výške 950,- €.

Za to mu bol podľa § 245 ods. 1, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Tr. zák. uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 mesiace, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Zároveň mu podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola uložená povinnosť uhradiť poškodenej spoločnosti R., s.r.o., škodu vo výške 800,- €.

Uvedený rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po vyhlásení napadol odvolaním, čo do výroku o treste, obžalovaný. Odvolanie bližšie odôvodnil tým, že uložený trest je neprimerane prísny. Predmetný skutok oľutoval, spáchal ho v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. Keďže aktuálny trestný čin spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, žiadal aby krajský súd rozhodol tak, že „podmienka“, ktorá mu bola uložená trestným rozkazom Okresného súdu Žilina sp. zn. 2T/45/2017 bola zrušená s tým, že mu krajský súd „podmienku“ zmení tak, že mu bude určená dlhšia skúšobná doba.

Verejné zasadnutie na rozhodnutie o odvolaní bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, ktorý o takýto postup požiadal a zástupkyne poškodenej strany, ktorá sa ospravedlnila.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní prokurátor krajskej prokuratúry uviedol, že odvolanie navrhuje ako nedôvodné zamietnuť. Rozsudok súdu prvého stupňa považuje za správny a zákonný.

Obhajca navrhol odvolaniu vyhovieť tak, ako uviedol v písomnom odôvodnení odvolania.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd preskúmajúc napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Okresný súd v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal všetky základné zásady trestného konania uvedené v § 2 Tr. por., najmä však zásady zákonného procesu - § 2 ods.7 Tr. por., práva na obhajobu - § 2 ods.9 Tr. por., voľného hodnotenia dôkazov - § 2 ods.12 Tr. por., i rovnosti strán (kontradiktórnosti) - § 2 ods.14 Tr. por. Krajský súd preto konštatuje, že súd prvého stupňa dospel k vyhlásenému rozsudku po bezchybnom procesnom postupe a v súlade so všetkými procesnými ustanoveniami, ktoré tento proces upravujú.

Keďže odvolanie bolo podané výlučne vo vzťahu k výroku o treste, pričom výrok o vine je právoplatný, k skutkovým zisteniam sa krajský súd nepovažuje za nutné vyjadriť.

Vo vzťahu k výroku o treste v napadnutom rozsudku potom krajský súd konštatuje, že pri ukladaní trestu okresný súd správne prihliadol na všetky skutočnosti a zásady dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy. Správne zistil pomer poľahčujúcich a príťažujúcich okolností.

Je možné súhlasiť s názorom súdu prvého stupňa, že na jeho nápravu a ochranu spoločnosti bude potrebné a nevyhnutné uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody, pričom súd mu uložil trest na samej spodnej hranici trestnej sadzby.

Obžalovaný bol v minulosti jedenkrát súdne trestaný trestným rozkazom Okresného súdu Žilina sp. zn. 2T 45/2017 pre prečin podľa § 207 ods.1, ods.3 Tr. zák., pričom mu bol uložený podmienečný trest odňatia slobody so skúšobnou dobou v trvaní 1 rok, ktorej plynutie skončilo 28.05.2018. Aktuálnej úmyselnej trestnej činnosti sa teda dopustil v skúšobnej dobe podmienečného odsúdenia a to dokonca len 4 mesiace po právoplatnosti predchádzajúceho odsúdenia.

Skutočnosť, že obžalovaný zrecidivoval v relatívne krátkom čase svedčí o tom, že ani predchádzajúce podmienečné odsúdenie nemalo na neho žiaden vplyv v smere resocializácie a prevencie a preto je potrebné na obžalovaného vplývať uložením prísnejšieho trestu, ako trestu podmienečného.

Navyše aj zo znenia ustanovenia § 49 ods.2 Tr. zák. vyplýva, že ak sa obžalovaný trestnej činnosti dopustí v skúšobnej dobe predchádzajúceho podmienečného odsúdenia, je vylúčené uloženie podmienečného trestu odňatia slobody.

Z hľadiska potrieb individuálnej i generálnej prevencie bolo preto potrebné, aby súd na trestnú činnosť odsúdeného reagoval uložením nepodmienečného trestu. Prípadné ukládanie podmienečného trestu, či trestu alternatívneho, resp. upustenie od potrestania by zároveň bolo v rozpore s požiadavkami na ukládanie trestov stanovenými v § 34 Tr. zákona, ako i s požiadavkami generálnej i individuálnej prevencie. Na druhej strane je potrebné uviesť, že na postoj obžalovaného ku spáchanej trestnej činnosti (priznanie sa a úprimné oľutovanie) reagoval súd uložením trestu „len“ na samej spodnej hranici, teda v minimálnej výmere.

Nad rámec veci sa žiada dodať, že nebolo možné ani akceptovať návrh obžalovaného na zmenu „podmienky“ z predchádzajúceho odsúdenia v aktuálnom trestnom konaní, pretože zákon takýto postup nepripúšťa.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti sa potom uloženie nepodmienečného trestu na samej spodnej hranici trestnej sadzby nejaví ako neprímerane prísne. Správne bol zistený a aplikovaný i pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností.

Správny je i výrok o zaradení obžalovaného na výkon uloženého trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, pretože v posledných 10 rokoch nebol vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin.

Možno preto sumárne zopakovať, že s prihliadnutím na okolnosti prípadu, spôsobený následok, osobu obžalovaného, možnosti nápravy a skutočnosť, že odvolanie bolo podané výlučne v prospech obžalovaného, dospel odvolací súd k záveru, že trest odňatia slobody uložený súdom prvého stupňa na samej dolnej hranici trestnej sadzby v trvaní 2 mesiace ako trest nepodmienečný je zákonný, nie je neprímeraný a takto uloženým trestom bude splnený jeho účel. Krajský súd v podrobnostiach poukazuje na argumentáciu súdu prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku, s ktorou sa stotožnil.

Z týchto dôvodov odvolanie obžalovaného odvolací súd nepovažoval za dôvodné, a preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.